

Adaptační pobyt 6. B

9. - 11. října 2024

Už před odjezdem jsme se ve škole připravovali na adaptační pobyt, jehož tématem byli Slované. Každý z nás si připravil důležité informace, které jsme zpracovali na velké plachty a chystali se je prezentovat před celou skupinou. Vzrušení rostlo, když přišel den D – ve středu jsme vyrazili na cestu, která trvala zhruba hodinu a klikatila se jako had. Po cestě jsme v blízkosti našeho ubytování mávali z autobusu na druháčky, kteří pobývali na stejném místě jako my a šli zrovna na procházku.

Po příjezdu jsme si rychle odložili kufry na terasu. Terasa byla prosklená, a tak jsme tam zahlédli naše kamarády z 6. A, kteří měli ještě program. Mávali jsme na ně za okny a netrpělivě čekali, až budou nachystané pokoje a začnou naše aktivity. Čekání jsme si zpříjemnili hrou Zip, zap, zop, kde jsme střídali různé varianty. Největší úspěch měla párty tučňáků.

Zhruba po 30 minutách nás přišel uvítat pan učitel a oznámil nám, že naše pokoje jsou připravené. Zanesli jsme si kufry do pokojů, prozkoumali jsme pokoje, chodby a toalety, přičemž jsme zjistili, že pavouků je zde poměrně málo. Poté jsme se přesunuli do společenské místnosti, kde oficiálně zahájil program pan učitel spolu s paní psycholožkou. Nejprve jsme odprezentovali své plakáty o Slovanech, k nimž pan učitel občas přidal další zajímavosti. Někteří z nás přišli dokonce v slovanském oblečení. Po skončení prezentací jsme si užili oběd, tentokrát sladký.

Po obědě přišla zasloužená chvíle odpočinku, ačkoliv nikdo z nás skutečně neodpočíval. Celá třída se totiž postupně scházela na jednom pokoji, kde hrála hudba, a všichni tancovali. Poté nás čekala obvyklá procházka po pokojích, abychom zjistili, kdo má co dobrého. Na chodbách jsme se setkávali s našimi druháčky. Čas rychle ubíhal, sraz na odpolední program jsme měli ve společenské místnosti.

Zde nás rozdělili do čtyř skupin podle živlů. Každá skupina si vytvořila své pracovní místo, přinesla si korálky, šňůrky a ozdoby. Dále jsme si vzali také cennosti od pana učitele. V našich spolupracujících skupinách jsme vymýšleli pokřiky a vyráběli náramky, abychom se odlišovali od ostatních týmů. Po svačině jsme vyběhli ven. Nejprve jsme se "rozcvičili" ve dvou skupinách. Stáli jsme v kruhu a drželi se za ruce, holky zvlášť a kluci zvlášť. Každá skupina obdržela obruč, kterou jsme prolézali a posílali ji dokola, aniž bychom se rozpojili. Krátce poté jsme dostali další obruč, poté jsme to ještě vyzkoušeli se třemi obručemi.

Po této rozcvičce jsme ve svých týmech hledali v areálu šestimístná, sedmimístná a desetimístná čísla, která jsme si museli zapamatovat a přenést je do našeho týmu. Byla to výzva, mnozí z nás vymýšleli různé pomůcky, aby si dlouhá čísla lépe zapamatovali. Dále nás čekal úkol s vodou, kterou jsme museli dopravit z kelímku do kelímku, s využitím pouze několika papírů A4. Nejprve jsme plánovali strategii a poté měli možnost zkusit to nanečisto a nakonec už naostro. Všechny týmy úkol úspěšně splnily, přičemž strategie byly různé.

S odpoledními aktivitami jsme se rozloučili a následovala večeře, po níž jsme měli zasloužený odpočinek. Poté jsme se sešli u ohniště, večer jsme trávili opekáním špekáčků a zpíváním písniček. Neměli jsme kytaru, písničky jsme pouštěli z repráku. Kromě zpívání jsme také tančili

a občas křičeli hlasitěji, než zpívali. Oheň pomalu dohořival, což znamenalo, že se náš první den chýlí ke konci. Po rozloučení jsme se šli osprchovat a potom zalehli do postelí. Chvíli nám trvalo, než jsme usnuli, ale věděli jsme, že musíme být tiší, protože s námi na budově spí i druháčci, což se nám celkem dařilo.

Druhý den začal snídání. Do jídelny jsme šli svázaní za ruce v jednotlivých živlech. Chvíli trvalo, než jsme si na to zvykli a někteří si i hlasitě zanádalali, nakonec jsme se všichni pohodlně nasnídali. Venku jsme zahájili program pokřikem jednotlivých skupin. Následovala zkouška koordinace a spolupráce v rámci živlů. V zástupech jsme chytli vždy spolužáka před námi pravou rukou za pravou nohu a levou rukou jsme mu položili na rameno, takto jsme se přemísťovali z místa na místo, povedlo se všem.

Následně jsme v živlech vyráběli vlastní bohy z přírodnin. Každá skupina mohla obdržet provázek jako odměnu za splněné úkoly. Chodili jsme po areálu, zpívali, fotili se a zdolávali překážky, abychom získali provázky, s jejichž pomocí jsme poté vytvářeli své bohy. Nápadů byla celá řada a každý tým vytvořil zcela odlišného boha. Poté jsme si vyzkoušeli, jak pevně jsou jednotlivé živly spojeny. V těchto skupinkách jsme zdolávali cestu podél stromů, přičemž každý se musel neustále dotýkat stromu a skupiny se nesměly rozpadnout. Bylo úsměvné sledovat, co všechno skupinky vymyslely, aby se jejich skupina natáhla od jednoho stromu ke druhému.

Začalo jemně mrholit, a tak jsme naše vyrobené bůžky odložili na terasu a vyrazili na oběd. Po jídle nás čekala jedna z našich nejoblíbenějších aktivit s podtitulem, kdo víc si toho nakoupí v bufetu. Po hodině odpočinku jsme se znovu sešli na terase k dalším aktivitám. Nejprve jsme se snažili trefovat šipkami do nafouklých balónků, uvnitř kterých byly ukryty různé šifrovačky, které jsme následně řešili ve skupinách. Nejnáročnější se ukázala být šifrovačka číslo 300, při níž jsme spojovali čísla od 1 do 300. Jakmile jsme splnili všechny úkoly, procvičili jsme si naši paměť. Pomyslně jsme přenášeli předměty z hracího pole na své papíry; každý z nás si musel zapamatovat jeden předmět a poté ho přenést na hrací plochu své skupiny. Po necelé hodině všechna družstva úkol úspěšně dokončila. Venku už vydatně pršelo, a tak jsme se přesunuli z terasy do budovy, kde jsme dostali informace k dalšímu programu.

Po večeři jsme se vrhli do natáčení videí, opět jsme pracovali ve skupinkách podle živlů. Každá skupina si vybrala místo na natáčení, rozdělila si role ve filmovém štábu, napsala scénář a začala pracovat. Během stahování videí se objevily drobné technické komplikace, ale na závěrečný večerní program jsme měla všechna videa připravená.

Začala přehlídka filmů. Každý tým nejprve představil svůj filmový štáb a krátce nás informoval o obsahu svého videa. Následně byla videa promítnuta. Všechna se dočkala bouřlivého potlesku a večer se protáhl až přes desátou hodinu. Když nastal čas jít spát, někteří zamířili do sprchy, zatímco jiní balili své věci, obávající se, že by to ráno mohli nestihnout.

Ráno jsme dokončili balení, vynesli kufry na terasu a začal náš poslední blok adaptačního pobytu, který byl zaměřen na hodnocení. V týmech jsme stavěli vysoké věže pomocí špejllí a marshmallowů, poznávali pohádky a na závěr jsme zhodnotili celý adaptační pobyt.

Náš adaptační pobyt byl plný zážitků, týmového ducha a nových přátelství, které nás spojily ještě víc. Těšíme se na další společné akce.

Dana Šimíková